Allah zaman kaydından münezzehtir

Salih Sütçüoğlu: “Buhari’deki bir rivayete göre Peygamber Efendimiz (asm) Mi’raçta kader kaleminin cızırtısını işitiyor. Kader ve kaza daha önce yazılmamış mıydı? Bu rivayeti değerlendirir misiniz? Bu çerçevede sadakanın belâyı defettiğini belirten hadis-i şerifi de yorumlar mısınız?”

LEVH-İ MAHFUZ’A YÜKSELEN DUÂLARIMIZ VE SADAKALARIMIZ

Peygamber Efendimiz (asm) buyuruyor ki: “Sadaka vermekte acele ediniz. Çünkü belâ sadakayı atlayıp gelmez.”1 Diğer yandan, Peygamber Efendimiz’in (asm) Mi’raçta kader kaleminin cızırtılarını işittiği haberinin de sıhhatli kaynaklardan geldiğinde hiç şüphe yoktur. Bu haberi Peygamber Efendimiz (asm) İsra ve Mi’raç olayını anlattığı bir hadisinde bildiriyor.

Madem yukarı âlemlerde kader kaleminin şakırtıları yankılanıyorsa, bu demektir ki, levh-i mahfuzda sürekli bir kitabet işi devam ediyor. Bu işten anladığımız, zerrelerden kürelere kâinatın hiçbir ferdinin hiçbir hareketi tesadüfî değil; levh-i mahfuzda yazılıyor, ardından bu yazı icraya geçiyor. Demek ellerimizle verdiğimiz az sadakalar, yukarıda yazılmış çok belânın önüne çıkıyor ve belâyı hükümden kaldırıyor. Veya yaptığımız duâlar, yazılmış çok musîbeti icra plânından sildiriyor. Nitekim Peygamberimiz (asm) “Duâ belâyı defeder” veya bir başka hadisinde: “Duâ, gelmiş olan musîbet için de, henüz gelmemiş olan musîbet için de faydalıdır.”2 buyuruyor.

Bu hadislerden anlaşılan şu ki, Allah levh-i mahfuzda yazdığı yazıyı bizim duâmızla, sadakamızla ve amelimizle sonlandırıyor.

EZEL VE LEVH-İ MAHFUZ

Ezelde kaderin yazılmış olması demek, olacaklar bilgisinin Allah’ın ilminden levh-i mahfuza yazılıyor olması demektir. Bu, ezelî bir olaydır. Burada ezelden maksat, yaratılmış zaman dilimlemelerinden münezzeh bulunan Allah’ın ilmidir. Yoksa Allah’ın ilmini zaman dilimlemeleri arasında var sayarak, bilinmeyen geçmişe kadar inip, kaderin orada yazıldığını düşünmek, başka bir ifadeyle, Allah’ın olacakları

bilinmeyen bir geçmişte yazdığını var saymak doğru değildir. Böyle düşünmeyi Allah'ın Kadim ismi, Ezel ismi, Ebed ismi, Baki ismi, Hâlık ismi, Muhalefetün lil havadis sıfatı kabul etmez. Çünkü Allah'ın bu isimleri, Kendi Zat-ı Muallâsının zaman içinde olmaktan münezzeh bulunduğunu bildiriyor.

ZAMAN BİZE AİT BİR KAYITTIR

Zaman bizim için, yani yaratılmışlar için söz konusudur. Öncelik ve sonralık bize göre vardır. Dün ve yarın bizim kayıtlarımızdır ve bizi kayıtlandırır. Geçmiş ve gelecek bizi çepeçevre saran zincirlerdir. Mazi ve müstakbel bizi bağlayan çelik halatlardır.

Bu zincir ve çelik halatların hükmü hiçbir şekilde Allah için geçerli değildir. Çünkü Allah maddenin de, mekânın da, zamanın da yaratıcısıdır. Maddeden de, mekândan da, zamandan da münezzehtir. Maddenin, mekânın ve zamanın kayıtlarıyla Allah kayıt altına alınmaz.

Dolayısıyla, 'Allah, olacakların yazısını zaman bakımından geçmişte yazdı' denilmez. Fakat 'Allah, olacakları, oluşumuna hükmederken bilir ve takdir eder' denilir. Çünkü olacaklar için; olduğu an da, olmadan önce de, olduktan sonra da yaratılmış hallerdendir.

Her "an" Allah'ın ilmi ile kuşatılmıştır.
Her oluşum, Allah'ın bizzat tasarrufudur.
Allah'ın ilmi dün ile bu günü bir görür, bu gün ile yarını bir kuşatır.3
Bu kuşatışta zaman söz konusu olmaz.

BİZİM MÜKELLEFİYETİMİZ İMAN ETMEKTİR

Şehadet âleminden giden Peygamber Efendimiz (asm), Mi'racı esnasında gayb âleminin birçok olayına şahit oluyor. Bu doğrudur. Elbette şahit olacaktır. Yoksa Mi'racın bir manası olur muydu?

Bu gaybî olaylardan birisi de, Allah'ın emriyle olacakları yazan meleklerin kalem cızırtılarıdır. Anlaşılıyor ki, hiçbir şeyde tesadüf yoktur.

Demek, etrafımızdaki her şey bir İlâhî Plânın yürürlüğe girmiş halidir, ayrıntısıdır, parçalarıdır!

Allah, varlıklarla ilgili emir ve tasarruflarını yürürlüğe koymak üzereyken yazdırıyor.

Nitekim Bediüzzaman Hazretlerine göre, atomların hareketleri de, Allah'ın ilim ve

emirlerinin imlâsı hükmünde, kudret kelimelerini yazıp çizmekten gelen hareketler, titreşimler ve sarsıntılardan ibarettir, yani varlıkların gayb âleminden şehadet âlemine geçişlerinin titreşimi, ilim halinden kudret haline intikallerinin sarsıntısı hükmündedir.4

Bu itibarla, gayb olaylarını şehadet olayları hükmünde görüp değerlendirmek isabetli olmaz. Sıhhatli olmak şartıyla, bildirilene itimad etmek bizi daha doğru sonuca götürür.

Gaybî olayların her ayrıntısını kavramakla değil, iman etmekle yükümlüyüz.

Kaynak soruşturması yapalım; fakat temelde bu yükümlülüğümüzü unutmayalım.

Dipnotlar:

1- Camiü’s-Sağîr, c. 2, s. 789, H. No: 1691.

2- Kütüb-ü Sitte, c. 6, s. 511.

3- Bediüzzaman, Sözler, s. 430.

4- Bediüzzaman, Sözler, s. 505.